

Matrikel 10b

Fra

Mine oldeforældre

Maren og Søren Christian Mogensen

i starten af 1800 tallet som fattige folk
startede med at leje nogle tønderland
lynhede

til

vore fem børnebørn med M navne

Mikkel, Markus, Mads Emil, Maja og Magnus

tilsat spredte samtids erindringer fra et
langt liv med udgangspunkt i

Matrikel 10b

Ifølge Folketælling år 1870, levede her på Højbjerg Hedehus Søren Christian Mogensen 43 år gammel, daglejer og jordbruger samt Maren Pedersen 47 år gammel, husmoder og væverske.

De fik datteren Maria Catrine den 20. september 1852. Hun blev døbt 26 september 1852. Der var ikke andre huse på lyngheden og Formentlig derfor har præsten skrevet i kirkebogen "at Marie Cartrine er født i Høiberg huset" på Heeden, der var en jordhule gravet ind i en gravhøj.

Men i en senere udvidet søgning viste det sig at Marie Catrine ikke var enebarn, men havde 11 yngre søskende, et antal der ikke var ualmindelig dengang. Der var jo en arbejds resurse med en stor børneflokk

.Ifølge folketællinger og kirkebøger for Gudum sogn kan følgende søskende bekræftes:

Peder Christian Sørensen: En bror, der optræder i slægtsregistre som søskende til Marie Catrine.

Mette Marie Sørensen datter: var den næste navn jeg mødte. Typisk for perioden og området ses ofte søskende med lignende navnekombinationer i de lokale kirkebøger for Gudum sogn.

Søren Christian Mogensen dør i 1888 og Maren tager sit ungpige navn Pedersen til sig igen og bliver boende hos sønnen, min farfar Mogens Christian Sørensen der påtager sig at forsørge hende. Der bliver udfærdiget og underskrevet et dokument den 12-11 1890 . som min oldemor, med ført pen underskriver.

Naboejendommen nord for matrikel 10b, nemlig ejendommen Binesminde som navnkundige lærer Søe dannede ved at sammen lægge tre små matrikler. Her boede beboerne i jordhuler eller jordhytter. Det fremgår af notater fra afdøde arkivmedarbejder Børge Poulsen, der har besøgt Gudum ejendomme og noteret hvad der stod i tinglysningen om stederne. Det var ret almindeligt at nystartede familier startede i midlertidige spartanske boliger.

På Herning egnen startede man med at grave et hul, i jorden, forsynede den med Gulv, vægge og lidt tag for nogle måneder senere at ændre benyttelsen til ajlebeholder, medens man i Gudumlund efter opdyrkningen startede med at bygge et hønsehus som en midlertidig bolig .

Højbjerg Hedehus. Den højeste bygning på fotoet er laden. Den optræder første gang i brandforsikrings protokol i 1893, stuehuset med

skorsten er ældre. det halvtag der ses bag personerne, er en rest af Øst gavlen i den oprindelige noget ældre en-længede ejendom.

Til højre for kvinderne ses et hjørne af Galgehøjen med indgangsdøren som ses på familiefotoet fra 1912. Det vil sige at der kun har været få meter fra denne bygning og over til indgangen ind i gravhøjen.

Hjælpe midler for både kone og mand var ud over vævning og at være daglejer, var hjælpemidlerne redskaber til håndkraft, hakke, greb, skovl, spade og le.

For mange kvinder, især på landet, var vævning en del af et kombineret erhverv, der supplerede en husstands indkomst fra f.eks. landbruget.

Omkring 1860 var en væverskes indkomst og sociale status generelt meget lav, præget af hårdt arbejde, ussel løn og en usikker økonomisk tilværelse.

Lyngen er et pragtfuldt tæppe, synger vi, med H.C. Andersen I sangen Jylland mellem tvende have, men at starte en tilværelse helt fra bunden på en lynghede med kun håndredskaber til rådighed har været et slid og et slæb vi i dag er svært at forestille os.

Hvornår de første bygninger på Skodborg Hedehus er opført, er uvist. Men ifølge en detaljeret brandforsikrings protokols vurdering fra 1891 bestod ejendommen på det tidspunkt af et langhus med beboelse og husdyr under samme tag, samt et tørvehus og et møddingshus. Langhuset lå i retning øst vest østre gavl blot 4-5 meter fra Galgehøjen og lige ud for indgangen til gravhøjen på familie fotoet fra omkring år 1912

Min farmor Marie og min Farfar Mogens

I brandforsikrings protokol fra 1891 var der kun den en-længede bygning men her i 1893

Pil peger på kort afstand mellem Gravhøj og bygning.

er der nu kommet en sydnord vendt lade bygning med "kjøring langs igennem" Både beboelse og stald og er detaljeret beskrevet.

Spisekammer med bræddeloft og hvidkalkede vægge.

Bræddegulv i to stuer ellers mursten på fladen og brolægning i bryggerset. En skorsten med 24-tommers vidde af brændte sten. En lovlig bageovn. En værelsestilbygning til stuen med to fag. Laden er tilsvarende detaljeret beskrevet. Lade og Stald

består af 12 fag, med anker og stråtag. Indrettet til heste og kostald samt Svinesti med brolægning, betonkrybber og bræddeloft.

Binesminde (Klosterhedevej 30) er også bygget tæt på en gravhøj, her er der i nyere tid gravet en meter af gravhøjen så østsiden nu står lodret.

I 1917 vurdering er kommet en stakhjelm til foder samt en husmølle med $6\frac{1}{2}$ m vingefang af jern på taget med tilhørende kværn i laden. En stakhjelm, er et ældre dansk udtryk for en halm- eller høstak altså ikke en hjelm til tage på hovedet men en landbrugsfaglig betegnelse. Det som jeg husker en stakhjelm var en simpel måde at opbevare kornneg på. Fire solide hjørnestolper der bar et tag med asfalttag eller pandeplader for at beskytte avlen mod vind og vejr. Afgrøderne til opbevaring blev lagt i et bestemt mønster som man også brugte til en fritstående, kornstakke der kunne holde kornet tørt i gennem en lang våd vinter.

Frygten for ildebrand har martret landboere gennem århundreder, primært på grund af meget brandbare byggematerialer som træ og strå, samt at man havde ansvaret for husdyrene der stod bundne inde i staldene. I telefonens barndom med de små landcentraler, hvor central bestyreren formentlig havde tavshedspligt, så vidste central bestyreren alligevel altid hvis der udbrød brand, hvad det brændte og hvor det brændte og hvem naboerne var og kaldte hjælp med at få dyrene reddet ud.

Ofte økonomisk ruin efter brand: En brand betød ofte totalødelæggelse af både bolig, stald, afgrøder og redskaber, hvilket kunne ruinere en hel familie og dens eksistensgrundlag.

Jeg har altid haft det ubehagelig i tordenvejr og har det stadig. Kommer der et lyn tæt på får jeg på et splitsekund stadig "gåsehud" over hele kroppen.

Min far havde en båndsav i sit tømrerværksted som et lyn en dag antændte, det blev dog slukket uden den store skade, men efterfølgende var der to steder på båndsaven der ikke kunne skærpes med en fil fordi lynet havde hærdet de to tænder i saven.

For nogle år siden blev mit kontor her i stuehuset raseret af et lyn, kontakter blev revet ud af vægen, alarmanlæg til stald overvågningen lå i stumper der lå spredt ud over gulvet. Jeg havde lige rakt ud for at afbryde alarmen, da et lyn slog ned. Jeg har stadig et hul i min hukommelse fra den dag, husker stadig ikke hvordan jeg kom væk fra kontoret. Samme lyn slog 6 heste ihjel hos en nabo og to piger der opholdt sig i stuehuset måtte hastes på sygehuset.

Senere blev jeg inddraget i brandslukning. Først som brandsvend senere som brandfoged her i Gudum. Politiets Alarmcentral sendte alarmen til Lemvig brandvæsen videre til mig der så skulle kalde de udpegede Gudum brandsvende som hjælpere.

Chr. Futtrup Fra Hedehus til Højgård.

En af de første gange jeg var med en brandudrykning stod jeg alene brandvagt en mørk nat efter en påsat brand i en ejendom ikke langt herfra. Det var lidt uhyggeligt at gå der alene imørket..

Ofte var jeg første mand på stedet når alarmen lød. Selv om os lokale ikke kunne gøre ret meget før brandbilerne nåede frem med vand, slanger og andet slukningsudstyr så har man sagt at den værste tid for beboerne var tiden fra man opdagede at ens hus brændte til den første mand ankom, også selv om vi ikke kunne gøre andet end hvad enhver selv kunne gøre men, man var ofte i panik. Men når førstemand kom så var man ikke længere alene om det. Men tiden fra man opdager ens hus brænder til brandbilerne når frem føles uhyggelig lang. Jeg har flere gange lagt øre til sætningen: Jeg kan da ikke forstå hvor det brandvæsen bliver af. Også selv om jeg kunne fortælle at jeg vidste at de kørte alt hvad remmer og tøj kunne holde for nu at bruge et gammelt udtryk fra hestens tid, når de skulle gå rigtig stærk, i nutids sprog hedder det vel med speederen i bund. For år tilbage med de ældre brandbiler der først skulle slæbe sig op ad Østerbjerg. Det tog sin tid med de tunge biler fyldt med vand og andet udstyr. Jeg husker det var en sport for byens drenge om de kunne cykle op ad Vesterbjerg lige så hurtigt som en brandbil med udrykning kunne køre op. De prøvede i al fald på det.

Søren Christian Mogensen dør i 1888 hvorefter hans Søn, altså min farfar Mogens Christian Sørensen køber et areal af Boelsmand Laust Johan Jensen, Råbjørghus for 250 Kroner: matrikel nr. 10 b Klosterhede Gudum sogn. Navnet blev Højbjerg Hedehus, der senere i 1900-tallet blev til Højgård.

Arealstørrelsen er ikke angivet i skødet. Derimod er af Hartkorn angivet til $\frac{1}{4}$ album samt at køber hidtil har haft arealet lejet siden den 21. marts 1852, tinglæst 19 november 1890.

Hartkorn var en betegnelse for jordens værdi i Danmark, den blev brugt som grundlag for skatteberegning i perioden 1662 til 1903. Oprindeligt henviste ordet til "hårdt korn" (rug og byg), og en tønde hartkorn svarede til værdien af en bestemt mængde korn.

Hartkorn var ikke et simpelt areal-mål, men en vurdering af jordens produktivitet. Det betød, at et lille stykke meget frugtbar jord kunne blive sat til et større antal hartkorn end et stort, men ufrugtbart jordstykke.

Nederst i Mogens Christian Sørensens skøde på 10 b er angivet et beløb pålagt matriklen, en gammelskat på 1 krone og 31 øre. Gammelskat var en hartkornsskat der blev opkrævet på, landbrugsjord fra 1600 tallet ind til 1904, hvorefter nye skattelove trådte i kraft.

Chr. Futtrup Fra Hedehus til Højgård.

Den dør i indgangen til gravhøjen, der ses på foto af Mogens Christian Sørensens familie, er der stadig tydelig spor af her i år 2026. Det samme gælder den sammensunkne østside af gravhøjen. Kom selv og se efter, jeg guide gerne en tur

Navnet Højgård begynder at optræde i dokumenter i 1936, samme år som mine forældre blev gift. Familien står med ryggen mod Galgehøjen og ansigtet vendt mod vest, bemærk øverst mod højre overligger og dør ind i gravhøjen.

På bagsiden af det oprindelige papirfoto står der med farfars sirlige håndskrift skrevet "Gammel Højgård"

Jeg er overbevist om at Søren Christian Mogensen og Maren Pedersdatter har startet deres tilværelse bag denne dør. Sandsynligvis er Marie Catrine også født der. Bemærk +

Bemærk
dør og
dørkarm.

der i kirkebogen som fødested er nævnt fødested: Højberg huset på heden på et tidspunkt hvor der ikke var huse på Klosterheden.

Foto til venstre
Min Farfar
Mogens
Christian
Sørensen og min
farmor Marie

Sørensen. Mine fire fastre, Maren født 1895, Katrine født 1896 Petra i 1898 og Taodora i år 1900 samt min Far Søren født 1892, her i soldateruniform.

Når min far er født i 1892 og Teodora i år 1900 så antager jeg dette foto vel kan være fra ca. 1912. Kartoffel opbevaring i gravhøje var almindelig brugt. Det fremgår af flere optegnelser fra Nationalmuseet tilsyn med gravhøjene hvor der ved besigtigelse af netop denne gravhøj på matrikel 54 er noteret, at det er en anselig gravhøj 4 m høj og 20 m i diameter samt at der både fra sydvest og sydøst er afgravninger til kartoffelkuler og at toppen skråner ned mod øst.

I tidligere museumsinspektør Ellen Damborgs bog "Lemvig en vestjysk verden 1200 - 1800" skriver hun: synlige på lang afstand ligger Galgehøjene syd for Gudumstad. Det er Chr. Futtrup Fra Hedehus til Højgård.

oltidshøje som i middelalderen blev taget i brug som Skodborgsherredsting. Her kunne der vedtages love, dømmes og straffes. I 1608 blev herredstinget flyttet til Rom kirke og sammenlagt med Vandfuld Herredsting og blev derefter til Lemvig Retskreds.

Med de anseelige gravhøje her på stedet var det måske lettere at grave sig en bolig ind i en gravhøj der tidligere havde været gravet i.

Min Farfar Mogens Christian Sørensen. Skænket af venner i Gudum, står der indgraveret i sølvkransen. Formentlig indsamlet og skænket i forbindelse med hans død og begravelse i 1926. Min Farfar er født 23/3-1855 og døde 5/2-1926. Min farmor Marie Født 20/8-1858 og døde 22/11-1945 efter at have levet som enke i næsten 20 år.

Dette billede har haft sin faste plads på stuevæggen i dagligstuen her på Højgård. I dag har det sin faste plads i spisestuen i vores nuværende bolig.

Mogens Christian Sørensen spurgte på et tidspunkt sine fem børn hvad de ønskede mest: En sum penge til deling eller et nyt stuehus. Valget blev et nyt stuehus der så blev bygget i 1922. Det ser ikke ud til at der er tinglyst nyt lån til byggeriet. Det har måske ikke været så ringe at være hedebonde når først man var kommet i gang.

Marie og Mogens Christian Sørensens førstefødte, Søren Christian Sørensen født 19 september, døbt 23. sept og døde 26 september. Børnedødeligheden var stor.

Min kusine Marie Raunkilde ved et Åbent gårdarrangement her hos os på Højgård år 2014 medbragte et vævet klæde som vores fælles bedstemor Marie, har vævet.

Da Gudumlund ejendommene i 1948 blev opført byggede man flere steder, som det første, et hønsehus som en midlertidig bolig.

Herunder et foto af vorfra vort diamantbryllig, bageste række fra venstre er det Mikkell, Heidi, Søren, Ester, Christian, Hanne og Benny, Forreste række fra vestre

Markus, Maja, Magnus og Mads Emil.

Det kan undre hvad der har fået min oldefar til at vælge stedet her ved Galgehøjen som startsted. Vand er for alt levende en forudsætning. Der er ingen vandløb i nærheden, kun nogle mindre vandhuller der ofte var tørlagt om sommeren. Stedet er beliggende, ifølge Geopark Vestjylland, på toppen af den randmoræne fra sidste istid der strækker sig her fra Galgehøjen til indsøen Kilen vest for Struer.

Der er 25 meter til grundvandet og der står stadig 3 steder, på Klosterhedevej nummer 35, 36 og 37 med 25 meter dybe brønde. De er gravet med håndkraft og alle står de snorlige ned til vandspejlet der aldrig er helt stille heller ikke her i år 2026.

Brøndene er så vidt vides gravet efter Kassemetoden: En effektiv metode der involverede brugen af en kraftig startring ofte af kraftigt træ som bund i udgravningen. Graverne fjernede så med greb og skovl, jorden under ringen, og dens vægt fik den til at synke længere ned, hvorefter nye mursten blev tilføjet ovenfra for at forlænge foringen nedad. I de tre brønde jeg har kendskab til, er der brugt mursten uden mørtel altså, stablet løse sten ovenfra.

Vandet i en brønd er en del af et større grundvandssystem. Grundvand bevæger sig konstant gennem jordlagene mod lavere liggende områder eller mod havet, hvilket skaber en langsom, men vedvarende udskiftning af vandet i brønden, At se ned i en dyb brønd med levende vand er som at se ind i jordens indre.

Jeg har ofte beundret hvordan man kunne fremstille brønde der står fuldstændig snorlige og lodret 25 meter ned. Det er imponerende og godt håndværk.

Jeg har flere gange været med til, med et kraftigt tov at hejse en smed ned og op i en brønd for at få udført vedligeholdelse på selve pumpen i bunden "hvor der jævnlig skulle skiftes læder.

Chr. Futtrup Fra Hedehus til Højgård.

Gravningen af en ny brønd var ikke uden risiko. Ulykker var almindelige. Jeg har aldrig selv turde lade mig hejse ned i en brønd. Jeg blev ovenfor og hjalp ved at hejse smeden ned eller op. På den anden side har jeg heller aldrig været med til at tabe en smed eller rørtang ned i brønden. Men jeg ved at der ligger en rørtang som min far engang tabte ned på bunden af brønden her på Højgård og der ligger den sandsynligvis endnu.

I Farfars og oldefars tid var brønden udendørs og vandet skulle pumpes op med en håndpumpe eller hejses op med spand i et reb, men i 1930 blev der bygget nogle meter til ladens sydlige ende og, der blev bygget ud over brønden og der blev etableret en pumpe der blev trukket af husmøllen på taget.

Efter elselskabet Vestkraft i Esbjerg fik ledningsnettet udbygget her i sognet i 1939 med vekselstrøm blev vandet trukket op med en elmotor.

Jeg er vokset op med at brønden hvæser når barometret falder, det kunne den gøre i dagevis. Det kunne høres helt op i den modsatte ende af laden.

Det sker Når store mængde luft presses gennem brøndens åbning eller små sprækker i dækslet, så skabes der turbulens, som vi hører som en susende eller hvæsende lyd, Som dreng kunne jeg ikke lide at være alene i nærheden. Det lød lidt uhyggelig at brønden kunne hvæse helt ad sig selv.

Vejrvarsel: Gamle dages vejrspådomme om, at en hvæsende brønd betyder regn, er korrekte, da et faldende lufttryk ofte er forløberen for regn eller storm

Modsat, når barometertrykket stiger, presses luft fra atmosfæren ned i brønden, hvilket forhindrer lugt i at stige op og kan endda trække frisk luft (med ilt) ned i brønden. I frostvejr kunne det forårsage at rørene i brønden kunne fryse til is.

Min skræk. Øverst i brønden sad en pakning der skulle spændes så vandet der blev pumpet op ikke løb tilbage i brønden. Den pakning skulle jævnlig spændes, når det skete, lagde min far sig på maven med overkroppen ud over brønden, så kunne han lige nå så langt ned at han med en rørtang kunne spænde pakningen. Det var min skræk at se på det, så min lillebror Hans og jeg satte os ovenfor og holdt fast i hvert af min fars ben. Skulle uheldet være ude havde vi to drenge reelt ikke kræfter til at holde ham fast.

Christian Futtrup

April maj 2026

Over alt i denne artikel betyder MCS
Mogens Christian Sørensen, min Farfar.

Kilder

Gudum Sognearkiv.

Hans Colding med sagkyndig hjælp til læsnings af gamle dokumenter.

Birgitte Futtrup

Kirkebøger.

Egne slægtsdokumenter.

Forsikringsprotokoller.

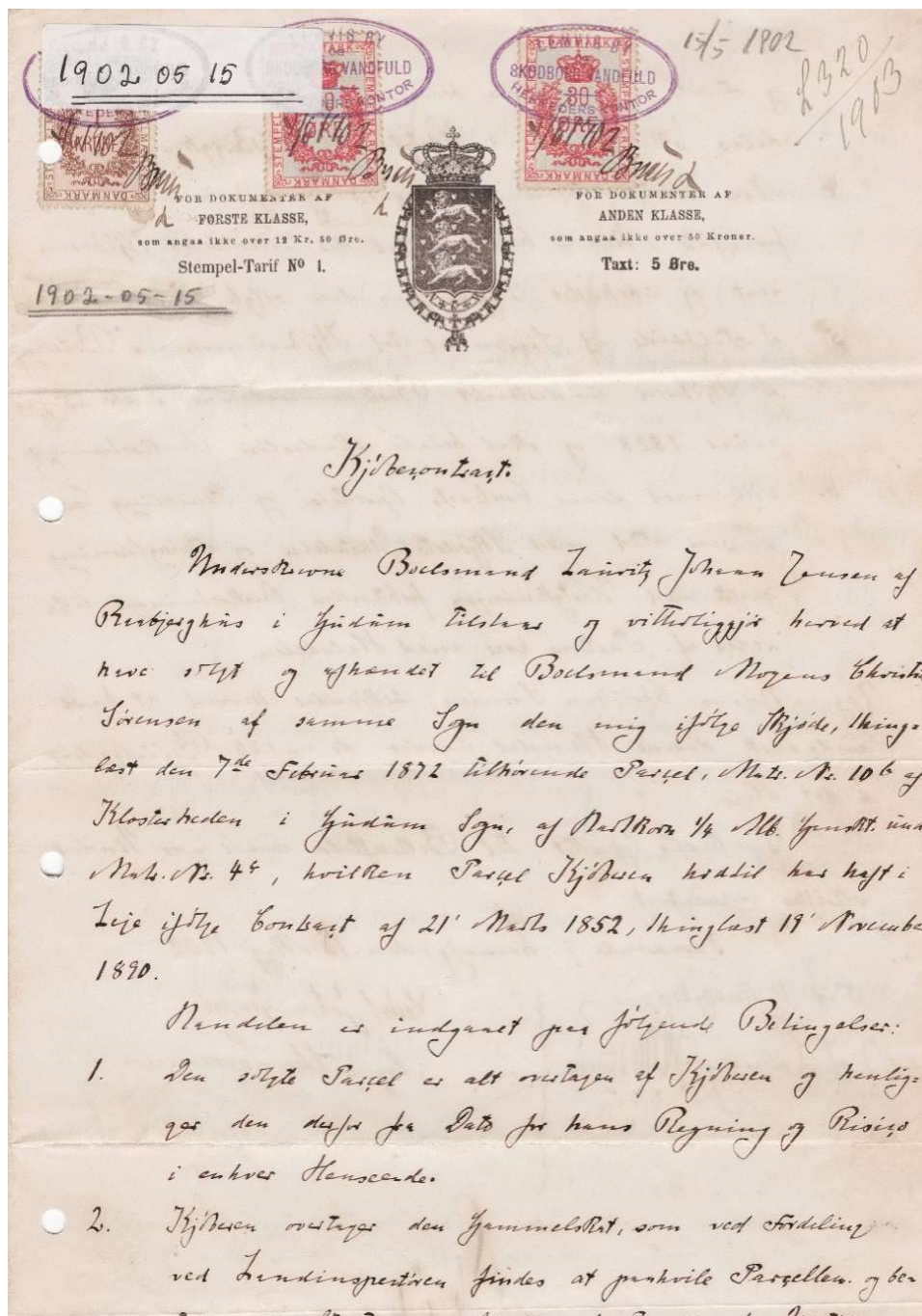
Tingbøger

Realregistre

Korrektur Ester Futtrup

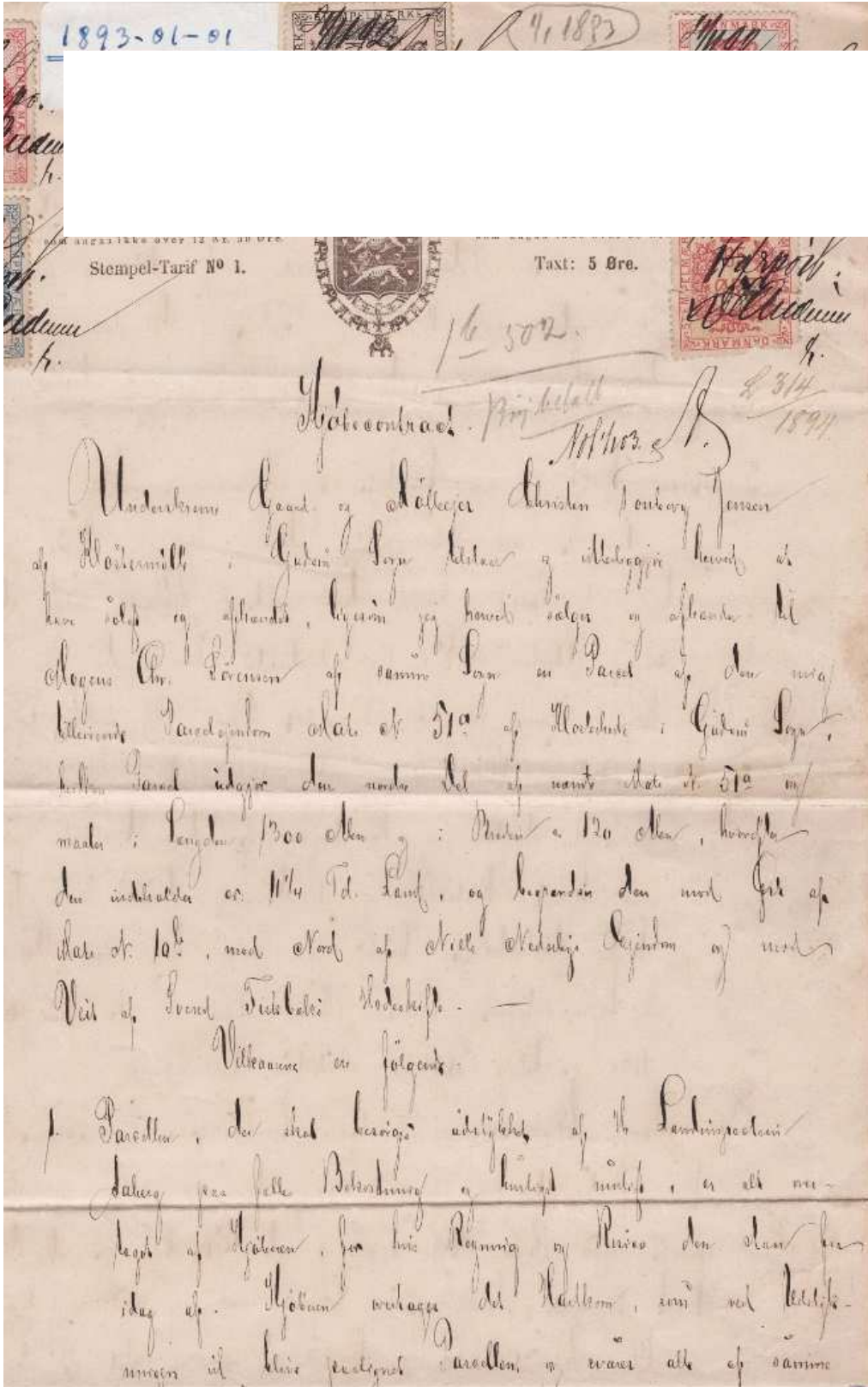
AI (Kunstig intelligens)

Chr. Futtrup Fra Hedehus til Højgård.

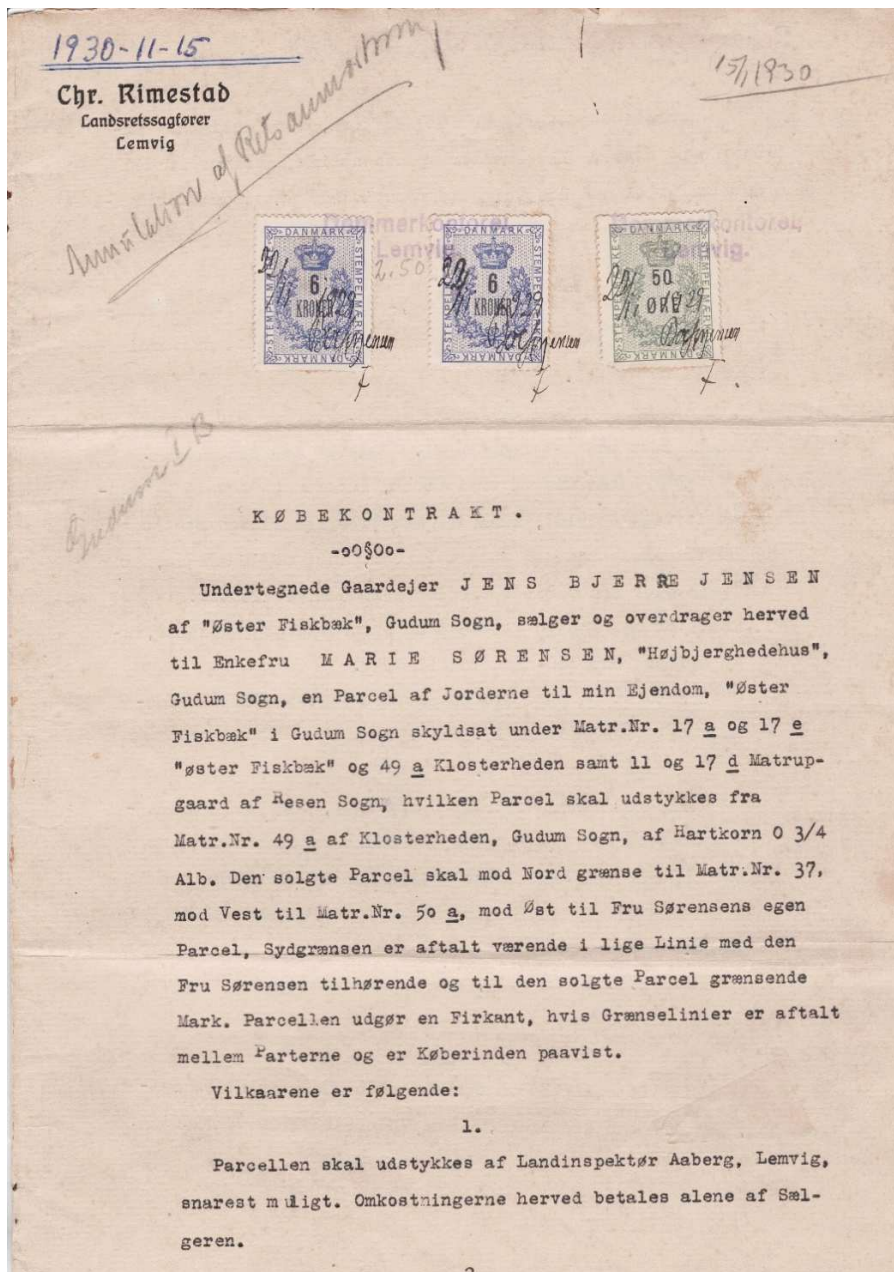

1902 MCS køber af
Boelsmand Laurids Johan
Jensen i Råbjerghus et
areal af hartkorn $\frac{1}{4}$ album.
Matrikel 10 b Klosterheden
Gudum.

1

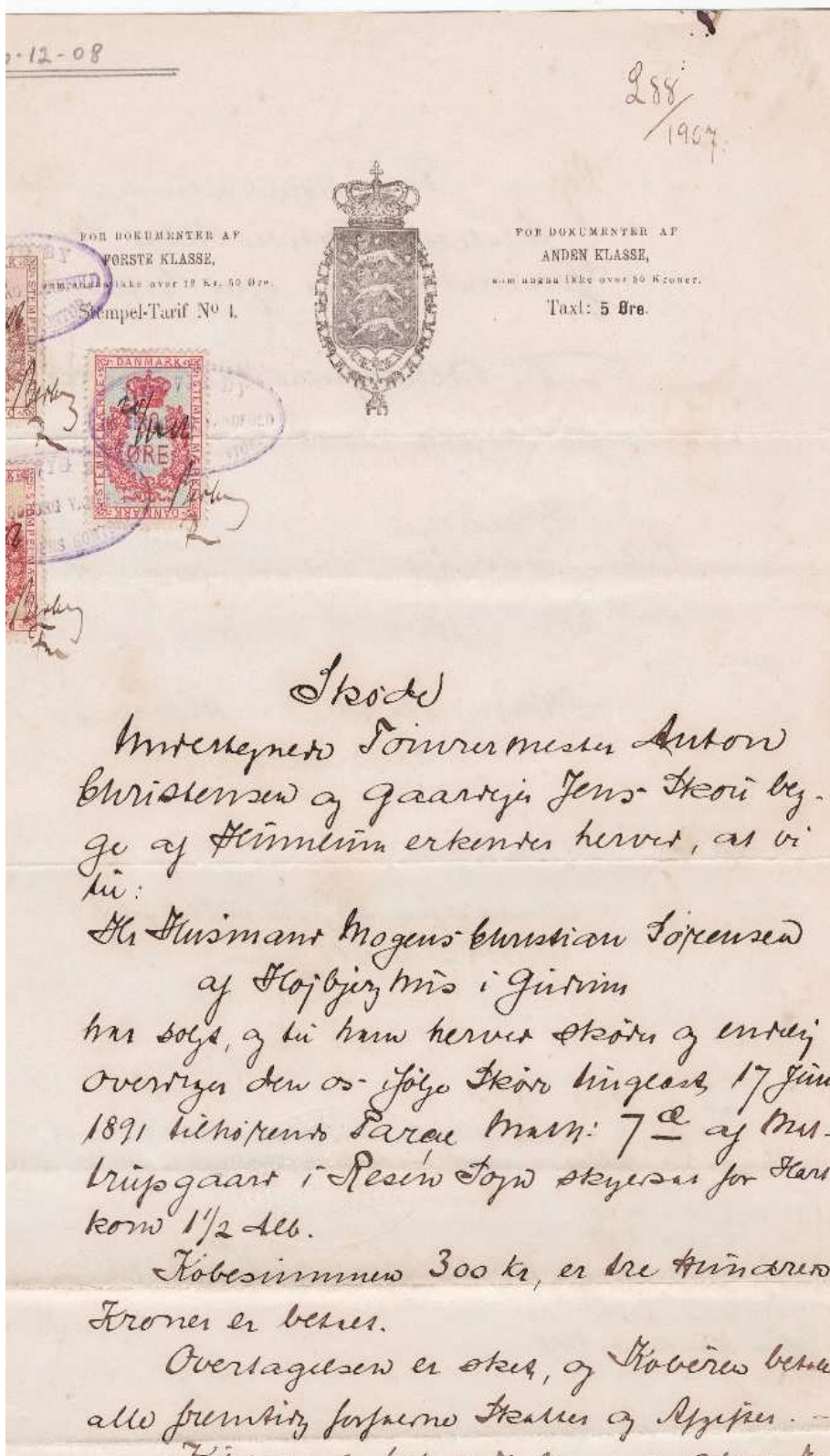
2

1930 Marie Sørensen køber et ubebygget hedeareal af Jens Bjerre Jensen i Ø. Fiskbæk for 2.500 kr. Overenskomst om Sam- ejerforhold til Sognets kirke i henhold til Tiende lov fra 15/5-1903 paragraf 25.

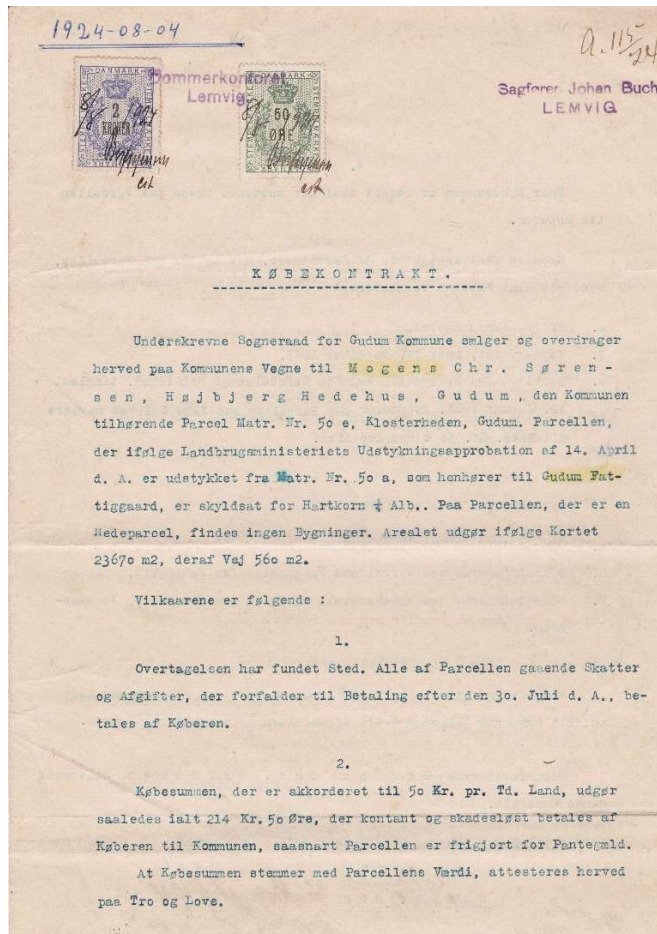
Hartkorn $\frac{3}{4}$ album. På østsiden grænser arealet op fru Sørensens egen parcel.

3

4

1891 Tømrermester
Anton Christensen og
gårdejer Jens Skov,
begge Humlum sælger
til MCS et moseareal
matrikel 7 æ Resen
sogn for 300 kroner
som er betalt.

1924 MCS Køber af Gudum kommune et areal der oprindeligt har tilkøbt Fattiggården og er en bygningsløs hedelod og udgør 23.670 kvm. Købesummen er akkorderet til 50 kr. pr. tdl. Skyldsæt for hartkorn 1 kvart /album. Købesummen

6

Depot 300-7
 Nr. 12 b, Klosterheden Stp: 30.- kr.
 1964 05 04 Gudum sogn m.fl.
 65-02862-3

Akt: Skab nr.
 (udfyldes af dommarikontoret)

Kreditors bopæl: Gudum.

Anmelder:
 Skodbjerg Vandfuld Herreders
 Landboforening
 Regnskabskredsen,
 Søndergade 25,
 Lemvig. 1793

Indført i dagbogen for
 retten i Lemvig den
 4 JULI 1979
 AFLYST

-3 JUNI 1964

PANTEBREV

Underskrevne landmand Christaan Futtrup Sørensen,
 "Højgaard", Gudum,
 erkender herved at være skyldig til "Gårdejer Jens Kirk Serup's låne-
 fond", administreret af:
Spare- og Laanekassen for Lemvig Købstad og Omegn, Lemvig

kr. 15.000.-, hvilke femten tusinde kroner, der ikke skal forrentes.
 forrentes fra:
 med den sparekassens til enhver tid bestående forliden ~~xxxxx~~ % årlig
 Renten erlægges halvårligt forud hver 15. juni og 1. december termin første gang

Gælden afdrages i hver termin med kr. 500.-, der erlægges sammen med renten første gang i
 11. december termin 1964.

Gælden kan såvel af sparekassen som af debitor opsiges med 3 måneders varsel til indfrielse i en termin.

Til sikkerhed for alle betalinger efter dette pantebrev gives der sparekassen opr. prioritets panteret i ejendommen

10 b, Klosterheden, Gudum sogn, skyldsat for hartkorn	1½ album,
44 a, " " " " " "	0½ "
7 a, Matstrup, Resen sogn	1½ "

kaldet "Højgaard" i Gudum sogn.

04 JUL 1979: 08454
 Panteretten er oplykkende, forsvædt som foranstående hæftelser iflg. de udstedte dokumenters indhold måtte
 være eller blive afdraget eller til et forud angivet bestemt tidspunkt helt indfriet

1817
 -2 MAJ 1964

Jensen & Kjeldsen A/S, København

7

Jeg låner rentefrit af Jens Kirk Serups lånefond 15.000 kr. der årlig afdrages med 1.000 kr.

Fondens formål er rentefrit at långive til landmænd der første gang etablerer sig som landmænd i Gudum sogn.

1981-05-19

KONGERIGET DANMARKS HYPOTEK BANK OG FINANSFORVALTNING

Tlf. (01) 11 46 40 Landgreven 4 1301 København K

Dato 19 MAJ 1981

J. nr. (bedes anført ved alle henvendelser):
11 3 26 SBL 52931-9

Gårdejer Chr. Futtrup Sørensen,
Klosterhedevej 36,
Gudum,
7620 Lemvig.

Statslånet i ejendommen matr. nr. 17 af Struer.

tilhørende Chr. Futtrup Sørensen,
Ringgade 21, 7600 Struer.

Da det er oplyst, at ovennævnte ejer af ejendommen er afgået ved døden, beder man Dem oplyse, hvorledes der er forholdt med boet.

Såfremt De har overtaget boet til privat skifte eller hensidder i uskiftet bo, beder man Dem inden en måned fra dato indsende skifteretsattest eller fotokopi heraf.

Indbetalingskort vedlægges.
P.d.v.

P. U.

19/5-1981 modtog jeg denne skrivelse fra kongeriget Danmark hypotekbank og finansforvaltning om at jeg var afgået ved døden.

Det lykkedes mig via en telefonsamtale at overbevise dem om at de havde taget fejl.

Det drejer sig om en villa i Struer vi købte i 1971 til min mor hvor hun boede de sidste år hun levede.

Afskrift af slutseddel fra den 11.12.1890

hvor min oldemor sælger Højbjerg Hedehus til sin søn

Mogens Christian Sørensen (min Farfar)

Mellem Maren Pedersen som sælger og Mogens Christian Sørensen begge af
stedet køber af Højbjerg Hedehus i Gudum

1 Jeg sælgeren overdrager herved det mig til tilhørende ejendom til min søn på følgende
betingelser

2 Alt udvendig og indvendig besætning medfølger

3 undtagelse af neden stående opgivne Genstande

1 Vævestols med tilbehør

1 Spinderokke

1 Garnvinde

1 Dragkiste med Skænk

1 Klæseskab

1 Kuffert

1 Sengsted

1 Sengeklæder efter behag

1 Stueur

1 Huset værende kakkelovn.

1 Fod

1 Skammel

1 Messinglys fremdeles

3 Baller eller 1 Vandøseer 2 vandspandekar

1 Kaarbør, 2de vandspande

1 lam med ulden på og medtager jeg sælgeren

1000 stk. Sudtørv (æltetørv)

1 lille ølanker 5

Omkostninger til papiret og skrivesalær

ved denne handel er fælles for køber og sælger.

Højbjerg Hedehus i Gudum 12-11-90.

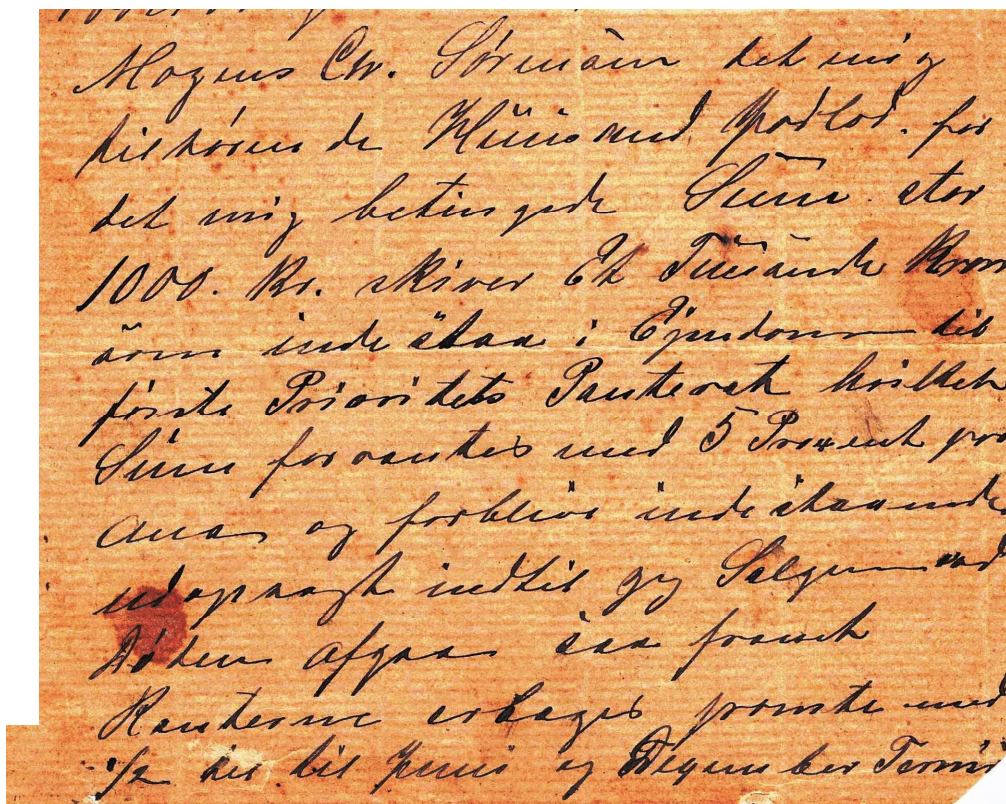
Sælger Maren Pedersen med ført pen

Kjøber Mogens Christian Sørensen

Chr. Futtrup Fra Hedehus til Højgård.

Til Vitterlighed P.C.Nielsen og Chr. Madsen

Her et hjørne af det gulnede dokument som min oldemor skrev da hun solgte Højbjerg Hedehus til sin søn Mogens Christian Sørensen (min Farfar)

Efterskrift

Den svære død

OMin Far fortalte mig engang at da hans Far, Mogens Christian Sørensen døde var faderen så urolig at familien de med magt måtte holde ham fast til sidst. Jeg fik det ikke uddybet nærmere, det var måske for svært at sætte

Chr. Futtrup Fra Hedehus til Højgård.

ord på, men det har nok været voldsomme smerter den sidste tid. Jeg ved ikke hvornår smertestillende medicin kom frem. Men tidligere har mange oplevet voldsomme smerter de sidste dager og timer.

Jeg er derudover i besiddelse af to breve fra en ejendom her i Gudum, dateret maj 1892 hvor en læge udførte en smerte lindrende operation i en privat stue efter et forløb der er beskrevet som u-udholdelig - både nat og dag.

Jeg har selv oplevet et dødsfald i nærfamilie hvor årsagen var lungekræft - meget kan der gøres mod smerter, men følelsen af ikke at kunne få luft, er forfærdelig og kan medføre at man går i panik.

Mere efterskrift

Søren Christian Mogensen Vasehus født 20/4 1826 var soldat 1849 -1850 ved artilleriet 8. batteri. i 1855 Han bor i Gudum i Højbjerg Hedehus. Han må være min oldefars barnebarn. Navnet Vasehus har jeg tidligere set i navne på dåbsfaddere.

Hvis man var usikker om der var ilt nok når man skulle udføre et arbejde i en brønd så hejsede man en høne ned i brønden, hvis hønen var død når den efter nogen tid død blev hejst op igen blev smedens arbejdet i brønden udsat til en anden dag!

Hvorfor sige ja til at være til rådighed til brandslukning. Til rådighed 24 timer i døgnet. Når alarmcentralen var i telefonen, smide alt hvad man har hænderne og bare haste afsted. Jeg kender ikke svaret, men har gjort det mange gange

Klosterhedevej er tidligere blevet kaldt Christian Sørensens vej fordi min Farfar Mogens Christian Sørensen anlagde og vedligeholdte vejen fra Mølgårdvej til Højbjerg Hedehus ved galgehøjen.

Fut2605151840

Chr. Futtrup Fra Hedehus til Højgård.